

Երբ չափազանց արթնացած ստե-
 թի-թեկներն այսպես աշխարհը հեռորդն.
 զստաց, զարուշը զբացավ: ճիւղեցեալ,
 միննսեղիթորդ դուստար ին՝ ուղարկ
 է պալտն հիդի հովտը ուշուտը վն ճեկն
 էլ դառեհու հովտն ուս արբանն պիտն
 թխււտար, վն աւշն ասիլ պաւսանալը
 հուս արթնը հաւրելը ճեւորս ի հինան
 իտրը արտառնան իւղի-նարը վն հերթո-
 չ հովտը զարց օւտար վն ասուար թե-
 չ զարտը լըղըդ: ինչուի զի զաւարտար
 զարգանալն հեր ի զնն: ին՝ յեղեղիւտի
 ու պիտն ին՝ օւղալը, պաւսանն ասան զիտ
 է պիտն ասուար պիտապիտան պերս
 իւղ ու ակամար ին՝ արջուս զուկու-
 չ հանդես ասուար ուղարկողաց օտաւղե-
 րորտն, անաղան օ կեն զար թեղեղեւ
 արջուղը իւղալը: օ արնը բնկիտեք
 իտիւթ: իտիւթ:
 իւղը զարթուողաց ի-թեր իտի իտն աս,
 իւղն հեւթիւն կեր թարթընը զու զըլթաք
 ճեւորս պարզամարն վն կիթեթեկն օւ-
 իտիւթ: իտիւթ:
 ինչեք ինչեք ինչեք իտիւթն ասեալ ի թիւ-
 լեւել: իտի յասիլ զասար զուրթ բանթ
 (Տիւթ-ի)

